U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného č. j. 2955/11, doručeného žalobci 27. 10. 2011, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2012, č. j. 30 A 1/2012 - 7, o návrhu na ustanovení zástupce a o návrhu na osvobození od soudních poplatků,

takto:

I. Řízení **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním ze dne 29. 3. 2012 brojí žalobce proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Brně, kterým byla výše označená věc postoupena Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému. Rozhodnutí Krajského soudu v Brně vycházelo z toho, že dle § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění před novelou provedenou zákonem č. 303/2011 Sb. (dále jen „s. ř. s."), je k řízení místně příslušný Městský soud v Praze, neboť sídlo žalovaného je v Praze.

V uvedeném podání žalobce uvádí, že napadené rozhodnutí je pouze procesní povahy a kasační stížnost proti němu je nepřípustná (v tomto ohledu je v napadeném usnesení dle žalobcova názoru obsaženo nesprávné poučení, které kasační stížnost připouští). Příslušný k rozhodování dle stěžovatele je však Krajský soud v Brně, neboť napadené správní rozhodnutí vydala brněnská pobočka žalovaného. Žalobce namítá místní nepříslušnost Městského soudu v Praze a navrhuje, aby se napadeným usnesením soudy neřídily a proces byl nadále veden před Krajským soudem v Brně. Navzdory stěžovatelově názoru, je jeho podání svým obsahem kasační stížností proti označenému usnesení krajského soudu, jak bude dále blíže rozvedeno.

O této kasační stížnosti však zdejší soud nemohl věcně rozhodnout a řízení o ní musel zastavit.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. totiž soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 9 odst. 3 téhož zákona soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen. Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost v případě poplatku za řízení podáním kasační stížnosti a téhož dne je také poplatek splatný (§ 7 odst. 1 téhož zákona).

V daném případě bylo správně podání stěžovatele vyhodnoceno jako kasační stížnost. Podání je totiž třeba hodnotit nikoliv dle názvu, ale dle jeho obsahu. V tomto případě proti výše specifikovanému usnesení stěžovatel brojil, a přestože výslovně nenavrhl jeho kasaci, žádal, aby k napadenému rozhodnutí nebylo přihlíženo (domáhal se tedy toho, aby věc postoupena nebyla). Proti usnesení o postoupení věci místně příslušnému soudu přitom existuje opravný prostředek – kasační stížnost (přípustnost kasační stížnosti proti tomuto typu rozhodnutí potvrdil výslovně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2005, č. j. 6 Ads 31/2004 - 35, www.nssoud.cz, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2007, č. j. Nad 22/2007 - 101, publ. pod č. 2503/2012 Sb. NSS). Domáhal-li se tedy stěžovatel toho, aby věc nebyla postoupena, je zřejmé, že po materiální stránce šlo o kasační stížnost. Dále lze též konstatovat, že ani případné lpění na nepřípustném typu výroku (a výslovné odmítání kasace rozhodnutí) nemůže nic změnit na závěru krajského i zdejšího soudu, že předmětné podání je kasační stížností. Její případné vady by byly odstraňovány jen tehdy, pakliže by byl zaplacen poplatek za kasační stížnost, resp. kdyby byl stěžovatel od placení tohoto poplatku osvobozen.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 29. 5. 2012, č. j. 2 As 89/2012 - 14, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů soudu zaslal plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o podané kasační stížnosti a taktéž ve lhůtě dvou týdnů zaplatil soudní poplatek ve výši 5000 Kč za podanou kasační stížnost, přičemž v tomto případě stěžovatele poučil, že nezaplacení poplatku bude znamenat, že řízení bude zastaveno.

Za kasační stížnost je dle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků třeba zaplatit soudní poplatek ve výši 5000 Kč, a to hned s jejím podáním. Jelikož tak stěžovatel neučinil, byla mu zcela v souladu se shora citovanými ustanoveními zákona o soudních poplatcích zaslána výzva k náhradnímu splnění této povinnosti ve lhůtě dvou týdnů. Zároveň byl stěžovatel poučen o následcích, pakliže výzvě nevyhoví. Předmětné usnesení stěžovatel vyzvedl na poště dne 11. 6. 2012 a lhůta ke splnění povinnosti uplynula dnem 25. 6. 2012 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). V této lhůtě soudní poplatek stěžovatelem uhrazen nebyl.

Stěžovatel soudu zaslal žádost o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování žalobce a žádost o povolení splátek soudního poplatku; tato žádost však byla soudu zaslána až po uplynutí stanovené lhůty (na poštu byla podána dne

27. 6. 2012); proto se jí soud nezabýval. O prodloužení lhůty soudem stanovené lze rozhodnout pouze k žádosti podané před jejím uplynutím.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel soudní poplatek ve stanovené lhůtě, ani dosud neuhradil, Nejvyšší správní soud řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavil.

Pouze pro úplnost Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel ve lhůtě výzvou stanovené ani nepředložil plnou moc udělenou advokátu, což by v případě nezastavení řízení byl důvod k odmítnutí návrhu pro nedostatek podmínek řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. července 2012

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu